

OKTOBER
2014

BERICHTEN
93

Opgericht: februari 1990

WADVAARDERS

BESTUUR VERENIGING WADVAARDERS

Kor Wijngaarden	voorzitter
Jaap Klanderman	secretaris
IJsbrand Dijkstra	penningmeester
Pieter van Kuppenveld	lid
Jan Röben	lid

e-mail: wadvaardersbestuur@wadvaarders.nl
of postbusadres secretariaat.

REDACTIE

Marian Christiaanse, Sieny van Weesep, Roel Luiten, Paul Raasveld en Maarten Snel.

e-mail: wadvaardersberichten@wadvaarders.nl
of postbusadres secretariaat.

VORMGEVING

Wiep van der Meulen

FOTOREDACTIE

Evert Jan de Kluizenaar

SECRETARIAAT EN LEDENADMINISTRATIE

Vereniging Wadvaarders
Postbus 6139, 9702 HC Groningen.

Adreswijzigingen of vragen over de contributie graag via bovenstaande postbus.
Overige correspondentie via de postbus of e-mail wadvaardersledenadministratie@wadvaarders.nl of via de website: www.wadvaarders.nl.

CONTRIBUTIE

Minimaal € 25,- per jaar bij automatische overschrijving; bij handmatige overschrijven minimaal € 28,- per jaar.

IBAN: NL74INGB0003991305 ten name van Wadvaarders te Groningen.

INTERNET

www.wadvaarders.nl
wadvaardersinfo@wadvaarders.nl

foto's omslag: Evert Jan de Kluizenaar

Secretariaat en ledenadministratie:

Vereniging Wadvaarders
Postbus 6139
9702 HC Groningen

Wadvaarderswinkel

Nieuwe leden ontvangen vanaf heden bij aanmelding gratis een kleine clubvlag (45 x 30cm).

NIEUWE VLAGGEN

Gröte vlag (75x50cm)	€ 15,-
Kleine vlag (45x30cm)	€ 12,50

Deze prijzen zijn inclusief verzendkosten. Bij verkoop tijdens de Wadvaardersdag, de Herfstbijeekomsten en op beurzen, waar de Wadvaarders vertegenwoordigd zijn, worden de verzendkosten à € 2,50 niet berekend.

BESTELLING

Door overmaking op IBAN NL74INGB0003991305 van het juiste bedrag onder vermelding van gewenste vlag. En vermeld bij elektronisch bankieren aub duidelijk uw naam, adresgegevens en lidmaatschapsnummer

Berichten is een uitgave van en voor leden van de Vereniging Wadvaarders en verschijnt viermaal per jaar. Aan de inhoud of het ontvangen van Berichten kunnen geen rechten worden ontleend.

Overname van foto's en teksten - ook na publicatie op de Wadvaarderssite - is alleen toegestaan met bronvermelding en met toestemming van de fotograaf of auteur.

foto: Evert Jan de Kluizenaar.

Voor u gelezen

Het vaarseizoen is voor de meeste Wadvaarders ten einde. Voor het bestuur en de redactie komt aan het Wadseizoen geen einde.

Kor Wijngaarden laat in zijn bijdrage zien dat hij als een ware ambassadeur ook op vakantie zijn functie uitoefent en de Wadvaarders vertegenwoordigt. De bestuurstafel is weer actief als de meeste Wadvaarders weer thuis zijn. Het lijkt erop dat de dynamische zonerings dichterbij komt, dat is goed nieuws.

Ook de redactie heeft het wat moeilijk gehad met de samenstelling van deze Berichten. De redactie roept op tot meer verhalen van ons als Wadvaarders.

Verder in dit kwartaalbericht een inhoudelijke bijdrage van een reddingsoefening met als geredden onze Wadvaarders op menskracht: de zoekanoërs.

Binnenkort kunt u meer horen over de ervaringen van de kanovaarders op onze bijeenkomsten in het naseizoen.

Aan het eind sluiten wij weer af met een gedicht.

Roel Luiten

Inleverdata kopij 2014

Berichten 94: 15 december

Inhoudsopgave

- Pag. 3: Voor u gelezen;
- Pag. 4: Van de voorzitter;
- Pag. 6: Van de bestuurstafel;
- Pag. 7: Berichten moet blijven!;
- Pag. 8: KNRM reddingsoefening met zoekanoërs;
- Pag. 10: De Waddenzee en Natura 2000
- Pag. 11: Uw foto op de Wadvaarderskalender?;
Ferdinand Bedankt!!;
- Pag. 12: Gele tonnen;
- Pag. 14: Wadvaren langs IJssel en Oude Rijn;
- Pag. 15: Gedicht.

Van de voorzitter

Voor de meesten van ons is het vaarseizoen weer voorbij en hopelijk hebben we deze maanden veel van het mooie Wad mogen genieten. Aan het weer zal het niet gelegen hebben. Ook de nazomer was de moeite waard!

Ik heb deze zomer een aantal vrienden mee mogen laten genieten van de indrukwekkende Waddenzee, al varend op de Hendrikje Stoffels, één van de mooie Lemsteraken van Heech bij de Mar. Eén van de hoogtepunten vonden ze het bezoek aan de Richel. Daar zijn we met prachtig weer 's middags drooggefallen en zeer gastvrij ontvangen door de gastheer en gastvrouw van Natuurmonumenten. En we werden uitvoerig bijgepraat over het wel en wee van de Richel met haar bijzonderheden in alle seizoenen. Tot slot kregen we het nodige foldermateriaal mee. Eén van mijn vrienden, vogelaar, was zo enthousiast dat hij een brief naar Natuurmonumenten heeft gezonden om zich aan te melden als potentiële gastheer. Helaas voor hem bleek uit het antwoord, dat hij niet de enige is; de wachtlijst is lang.

Nog een hoogtepunt deze zomer was mijn jaarlijkse waddentocht met mijn twee kleinzonen. Vorig jaar bezochten we het oostelijk Wad met Schiermonnikoog, Het Rif en Engelsmanplaat. Nu kozen we voor het westelijk Wad. Eerst hebben we de Tallships verwelkomt bij de Sail In en vervolgens de dag daarop hebben we deze indruk-

wekkende schepen in de havens van Harlingen bezichtigd, een prima georganiseerd evenement, voor herhaling vatbaar!

De dag daarop zijn we vertrokken richting Vlieland. Onder Vlieland zijn we drooggefallen, overigens met een niet al te vriendelijke ondergrond,

veel stenen en paaltjes. Met laag water zijn we naar het dorp gelopen om inkopen te doen. 't Was echt mannen onder elkaar met nog niet al te schone benen en schoeisel! Op de terugweg liepen we langs mossel- en oestervelden, ze keken hun ogen uit. Helaas waren deze schelpdieren (nog) niet aan hun besteed. De morgen daarop lagen we in de haven van Vlieland, naast de Phoca van Harm Visser, de ex-visser die nu met passagiers het Wad opgaat. De twee mannen hingen aan zijn lippen over zijn waddenavonturen!

De terugweg naar Harlingen hebben we wegens gebrek aan wind op de motor mogen doen. En net als in mijn eerdere waddentochten dit jaar, hadden we in het Pannengat en het Hanenrak te veel hinder van snelvarende beroeps- en recrea-

foto's: Evert Jan de Kluienaar.

tieschepen. Ik begrijp van Rijkswaterstaat dat het nuttig is om deze overtredingen te melden aan de verkeersbegeleiding op de Brandaris.

De media besteedden ook de nodige aandacht aan het Wad. Theunis Piersma, hoogleraar Trekvoegeleecologie kreeg de Spinozapremie toegekend o.a. voor zijn onderzoek naar de trekvogels die zomers op het Wad verblijven c.q. daar als tussenstop foerageren. De EO zond een serie uit over het Wad en staatssecretaris Dijkzema was in het nieuws over de toestemming voor de zoutwinning met de hand aan de kraan.

In de nazomer is het vergaderseizoen weer begonnen. Zo is de realisatie van het Actieplan Vaarrecreatie Waddenzee (AVW) in volle gang. De Erecode heeft een update gekregen. De resulta-

WADVAARDERS

**VOLGEND JAAR BESTAAT
ONZE VERENIGING 25
JAAR, EEN GEBEURTENIS
OM TE VIERN!!
DE VOORBEREIDINGS-
COMMISSIE IS IN VOLLE
VAART BEZIG OM DIT
JUBILEUMJAAR OP EEN
PASSENDE WIJZE IN TE
VULLEN. IN DE VOLGEN-
DE BERICHTEN HOORT/
LEEST U HIER MEER
OVER.**

ten van het project "kleine jachthavens" zijn vastgesteld en er komt in november een interessant symposium over dit onderwerp. De actieplannen "Razende Bol" zijn geëvalueerd en de vervolgacties zijn vastgesteld. De pilot dynamische zonerings Blauwe Balg ligt op schema, zie ook "Van de bestuurtafel". Voor het gastheerschap zijn de eerste pilots gedraaid en deze winter volgen de eerste trainingen voor de doelgroep van dit deel van het actieplan.

Al met al een dynamische waddenwereld, zowel op zee als op het land!!

Kor Wijngaarden

Van de bestuurstafel

Onze leden en dus ook onze bestuursleden varen in de zomer en dan wordt er (gelukkig) weinig vergaderd.

Op 11 september kwam het Wadvaarders-bestuur weer bij elkaar, op de 16e vond het periodieke Toeristisch Overleg Waddenzee (het TOW) plaats, met voor ons belangrijke beslissingen. Op de 16e ook de vergadering van het Platform Waterrecreatie. En op 22 september zat het Nautin-bestuur weer rond de tafel.

Kortom, het vergaderseizoen is weer begonnen.

Kort samengevat hieronder enkele punten die in al die bijeenkomsten de revue passeerden en die van belang zijn voor ons wadvaarders!

- Op 4 en 6 november vinden weer de wadvaarder Herfstbijeenkomsten plaats in Zwolle en Woerden. Uitnodigingen en programma ontvangen jullie binnenkort.
- In 2015 bestaat de Vereniging Wadvaarders 25 jaar. De jubileumcommissie is bezig met de voorbereidingen van dit jubileum. Wellicht dat de traditie om dit soort evenementen op een eiland te vieren wordt voortgezet!
- Van 6-11 februari staan de Wadvaarders weer op Boot Holland. In 2014 trok Boot Holland voor het eerst meer bezoekers dan de Hiswa! Een goed platform voor ons.
- In het TOW is het voorstel van het ministerie van Economische Zaken (EZ) tot een voorlopige openstelling van een zuidelijke doorvaart bij hoog water in de Blauwe Balg positief ontvangen. De doorvaart wordt mogelijk gemaakt als pilot "Dynamische Zonering" en wordt eind 2015 geëvalueerd met betrokken organisaties. Dynamische zonering komt in zicht.
- Ook wijzigingen ten gevolge van de dynamiek in de natuur in veel andere art. 20-gebieden kwamen aan de orde, o.a. Noorderhaaks, Oostpunt Schiermonnikoog, Rottumerplaat. De afgesloten gebieden worden veelal iets kleiner.

- Net als naast de Pollendam is er ook een "fietspad" ingericht in de Blauwe Slenk. Snelvarende veerboten of watertaxi's horen daar niet thuis. Bij hinder even melden aan de Brandaris!
- Nautin is tevreden over het eerste volledige seizoen. Naast de leden van Toerzeilers en Wadvaarders, die automatisch toegang hebben tot de site, hebben zich nog 650 individuele donateurs aangemeld. Veel meer dan verwacht!
- Nautin biedt nu toegang tot actuele tonnenposities, dieptestaat, routeplanning met QuickTide, meteo met Kortweer en de Berichten aan Zeevarenden (BaZ) en investeert om deze toegang nog gemakkelijker te maken.
- Tenslotte het Platform Waterrecreatie en de Regiegroep Recreatie en Natuur. Wadvaarders is daarin actief om ook voor ons het politieke draagvlak voor vrij en verantwoord varen te versterken. Soms een taai proces, maar als er nieuwe wetten worden gemaakt, zoals de nieuwe natuurbeschermingswet dan moet je er op tijd bij zijn om onze positie als watersporters te verdedigen.

Tot zover de oogst uit deze eerste vergaderronde. Wij houden jullie op de hoogte!

Namens het bestuur,
Jan Röben

Berichten moet blijven!

Als u dat wilt. Want wij willen de traditie van een makkelijk toegankelijke Berichten graag voortzetten. Dat betekent dat de Berichten niet worden volgeschreven door de redactieleden. Maar dat er regelmatig bijdragen zijn van onze collega-wadvaarders, dat wil zeggen: door u!

De aanleiding om hier nu uw aandacht voor te vragen is het volgende. De Berichten worden al bijna twintig jaar ieder kwartaal uitgegeven. En nog nooit is er sprake geweest van een gebrek aan nieuws, leuke reisbeschrijvingen en andere bijdragen van wadvaarders. Maar sinds twee nummers lijkt de stroom wel even opgedroogd. Bijna al hebben we moeten besluiten om een nummer te schrappen. Wegens te weinig kopij. Dat, terwijl het bekend is, dat steeds meer mensen graag over wadvaren en de ruige wadden-natuur willen schrijven. Meer in het algemeen wordt er in uitgeverskringen wel geklaagd dat het aanbod van manuscripten van schrijvers in spe de laatste jaren juist steeds meer de spuigaten

uit loopt! Nu zijn de meeste wadvaarders echte eigenheimers. Maar de Berichten kan met eigenheimers lezen en... schrijven.

Het kan goed zijn dat u als lezer nog nooit heeft stil gestaan bij de mogelijkheid om iets over uw wadvaar-avonturen of wadvaar-ervaringen te vertellen. Het kan best zijn dat u dacht: "hé, ik wist niet dat dat mogelijk was". Ja, het is mogelijk. De redactie van Wadvaarders Berichten plaatst graag ervaringen en verhalen. Naast uiteraard alle publikaties die te maken hebben met de doelstelling van onze vereniging, het vrij en verantwoord wadvaren.

De Wadvaarders Berichten zal blijven. Als u dat wilt. Denk daarom eens rustig na over de mogelijkheid om uw bijzondere ervaring of avontuur als verhaal voor de Berichten aan te bieden.

De redactie van de Berichten

KNRM reddingsoefening met zeekanoërs

Op maandagavond 29 september 2014 deden wij, twaalf zeekanoërs van de GKV (Groningen) en twee van KV Winsum, mee met een reddingsoefening van de KNRM op het Oostelijk Wad. Het was heerlijk op het water. Uiteindelijk pikdonker, maar een heel zachte avond en een spiegelgladde zee. Het was geen oefening voor ons, maar voor de redders.

Bij vertrek meldden we, deze keer per portofoon, dat we met veertien kano 's en veertien personen vertrokken van haven Lauwersoog, richting Kuipersplaat.

Allen waren ervaren en getrainde zeekanoërs die goed een noodsituatie in scène konden zetten. Halverwege moest de groep in twee groepen uiteen vallen. Onze groep had iemand met een schouderluxatie die we eerst zelf moesten redden via een scoop, dat is: horizontaal terug in zijn eigen kano scheppen en dan de kano leegpompen. Je moet hopen dat je nooit met een schouderluxatie terug in de kano gehesen moet worden! Wij brachten het slachtoffer in buikligging terug in de boot, omdat hij dan zijn arm een beetje kon laten hangen en daarbij toch wat steun had van zijn achterdek. Ingepakt in een isolatiedeken werd hij links en rechts langszij gesteund terwijl het water voortdurend uit zijn kuip

gepompt werd. Het vlotje van drie kano 's, die van slachtoffer en twee helpers, werd intussen naar rustiger water gesleept, terwijl de tochtleider een noodoproep deed. Hoewel we de exacte coördinaten voortdurend op onze gps-en zagen, moesten we tegen de Kustwacht dingen zeggen als "ik zie links een vuurtoren". We kregen een speciaal kanaal aangewezen. We schoten wel in de lach door de teksten van de andere groep.

Hun tochtleider paarde maximale ernst aan maximale onwetendheid en sprak de Kustwacht steeds aan met "meneer":

- Kustwacht, hier Kajak Cobber. Wij hebben een probleem, wij zitten met een ernstig onderkoeld persoon, meneer, wij vragen uw hulp, meneer - over.
- Kajak Cobber, kunt u uw locatie opgeven? - over.
- Nou, we zitten ineens in een mistbank, meneer, we kunnen helemaal niets zien - over.
- Kajak Cobber, met hoeveel personen bent u? - over.
- We zijn met zeven kano's en zeven personen meneer, en het gaat steeds slechter met de patiënt - over.
- Kajak Cobber, kunt u het nummer van de ton noemen die u het laatst hebt gezien - over.
- Ton?? Nee, dat weten we niet, meneer, we hopen op uw hulp, meneer - over.
- Kajak Cobber, we gaan u zoeken - over.
- Dank u wel, meneer.

Zowel de Annie Jacoba Visser als het reservebotje Royal Flush, een open boot, werden ingezet. Wij mochten geen verlichting voeren en moesten ons verstoppen boven een ondiepte. Bij einde oefening - en nog niet gevonden - bleek, dat de reddingsboot ons nog niet kon zien, ook al hadden we allemaal maximaal verlichting aan. Wij zijn gewoon onzichtbaar. In het echt komt het er op aan dat je acuut de juiste coördinaten opgeeft, anders wordt het niks. En dat je met handstakelichten werkt als je de reddingsboot in de buurt hoort. Je moet de reddingsboot gewoon naar je toe praten, en niet andersom. Overigens waren de blauwe zwaailichten van de twee reddingsboten voor ons evenmin zichtbaar, die werden volkomen overstraald door hun felere witte lichten.

Een van de twee reddingsboten vond ons tussentijd met behulp van twee radiopeilingen, "telt u langzaam tot 15", via de portofoon. Het duurde allemaal te lang, omdat de andere reddingsboot defecte apparatuur had. Kan gebeuren, ook in het echt.

Het bleek voor de Royal Flush problematisch om ons intussen zwaar onderkoelde slachtoffer horizontaal aan boord te tillen. Ze riepen de Annie Jacoba Visser erbij voor overleg. Uiteindelijk stapten de redders gewoon het water in, het was er toch ondiep, en kantelden het slachtoffer vanuit de kano op een brancard. Via een klep aan de achterkant van de Royal Flush tilden ze de brancard aan boord. Toen het slachtoffer daarbij kreunde van de pijn, constateerden ze opgelucht: hij geeft geluid, hij leeft nog!

In het volle licht van de zoeklichten van beide reddingsboten schitterden de reflecterende strips op onze kleding oogverblindend, dat konden de redders wel waarderen. De reddingsboten voeren terug met de slachtoffers van beide groepen aan boord en wij voeren in het donker terug met de lege kano op sleeptouw.

Als dit een serieuze reddingsoperatie had moeten zijn, bij zwaar weer, en met zulke beroerde navigatieaanwijzingen voor de redders, zouden er echt grote ongelukken hebben kunnen gebeuren. Bij de evaluatie noemden de redders allerlei goede punten die wij als slachtoffers beter in acht zouden kunnen nemen. Waren wij het roerend

over eens, maar de bedoeling was, dat de KNRM ook onervaren dagtoeristen in nood kan helpen.

En dat kunnen ze dus wel; het duurt alleen wat langer.

Conclusie:

- Noem direct de coördinaten (dan vinden ze je binnen een paar minuten na uitvaren reddingsboot).
- Geef aan of de groep nog bij elkaar is, of uiteengevallen, en met hoeveel personen je bent.
- Als je geen coördinaten weet, noem dan de ton waar je net langs voer, of vaar alsnog naar de dichtstbijzijnde ton en noem die.
- Zorg dat iedereen een stroboscoop heeft, die is uiteindelijk wel te zien.
- Draag kleding met reflecterende strepen.
- Houd de portofoon uit de wind en spreek niet te luid, want dat geeft veel bijgeluid.

Een regel die niet besproken werd, maar die wij ook in acht nemen, is: draag, behalve je stroboscoop, ook je gps en portofoon op je lichaam, en niet ergens op of in de kano, opdat je erbij kunt als je onverhoopt uit je kano geraakt bent.

Marlies van der Eijk
GKV - zeekanogroep

Foto's: Robbert van der Eijk

De Waddenzee en Natura 2000

In onze najaarsbijeenkomsten houdt Robbert van der Eijk een verhaal over Natura 2000 en wat dat voor ons Wadvaarders betekent. Een voorproefje van wat hij gaat vertellen:

Het Waddengebied is sinds 2007 een Natura 2000-gebied en daarmee onderdeel geworden van een Europees natuurnetwerk. In onze Nederlandse natuurbeschermingswetten wordt aan de hand van het beheerplan Natura 2000 Waddenzee het kader van Natura 2000 nader uitgewerkt en wordt bepaald hoe we met een natuurgebied als de Wadden moeten omgaan.

Op de waterkaart zie je afgesloten gebieden waarin sinds enkele jaren vaak een eend of een zeehond staat afgebeeld. Daarmee wordt al enigszins uitgelegd waarom je er niet doorheen mag varen of mag droogvallen. Dat het heel zinvol is dat bepaalde gebieden voor recreanten zijn afgesloten om vogels en zeehonden ruimte en rust te geven wil ik proberen dat in mijn presentatie op de najaarsbijeenkomsten uit te leggen. Daarbij zet ik regelmatig mijn pet als veldbioloog op. Maar als ik mijn pet als recreatief wadvaarder opzet dan vraag ik me in concrete situaties wel eens af, waarom ik er niet doorheen mag varen. Ik vermoed, dat meer wadvaarders dat gevoel wel eens hebben. Soms is dat gevoel terecht, maar vaak ook niet.

Daarover gaat mijn verhaal op 4 en 6 november te Zwolle en Woerden.

Robbert van der Eijk, veldbioloog en kanoënde wadvaarder

Uw foto op de Wadvaarderskalender?

Heeft u ook zo genoten van de mooie foto's op de Wadvaarderskalender? Ieder jaar krijgen wij geweldig mooie foto's binnen. Voor 2015 wordt er natuurlijk weer een Wadvaarderskalender gemaakt. We hopen dat u afgelopen zomer heel veel mooie foto's heeft gemaakt met het Wad als onderwerp. Uw foto maakt kans om op de Wadvaarderskalender van 2015 terecht te komen!

De spelregels zijn: Selecteer enkele van uw mooiste wadfoto's (maximaal 3) en stuur deze naar kalender@wadvaarders.nl. De foto moet een minimale resolutie hebben van 3000x2000, en van liggend formaat zijn, zodat hij goed overkomt op het kalenderblad.

Inleveren kan tot 25 december.

Uit de inzendingen worden de 12 mooiste geselecteerd. De drie beste inzendingen ontvangen een complete kalender (met referentieplaats naar keuze) thuis.

De kalendercommissie,
Hans Fix
Annemarie Zuydweg-Fix

Ferdi bedankt!!

Voordat de Wadvaarders-Berichten bij u in de bus ligt, wordt er niet alleen geschreven, geselecteerd en gereedgeerd; er wordt ook vorm aan gegeven. De laatste vijf jaren werd ons kwartaalblad "Berichten" vormgegeven door Ferdi Uuldriks, in nauwe samenwerking met Evert Jan de Kluizenaar, onze foto-archivaris. Wegens persoonlijke omstandigheden ziet Ferdi zich genoodzaakt dit werk te stoppen. De redactie van Berichten dankt Ferdi voor de aangename samenwerking en de mooie vormgeving van ons blad.

Met ingang van nummer 92 wordt de vormgeving verzorgd door Wiep van der Meulen. Voor velen is Wiep een "oude bekende": hij was in de jaren 2003 t/m 2005 ook reeds betrokken bij onze Berichten.

De redactie van Berichten

Gele tonnen

Gele tonnetjes op het Wad, wat doen die daar eigenlijk? Ze maken geen deel uit van de laterale markering, maar geven wel een aanwijzing voor de scheepvaart. Zo liggen er gele tonnen in onder meer het Molengat (bij Texel), bij de defensiepalen van schietterrein de Marnewaard, in het Schuitengat en bij de ingang van het voormalige Smeriggat. Maar er zijn er meer. Over een aantal ervan rapporteren wij in ons kwartaalblad, de Berichten.

In de Blauwe Slenk liggen op twee plaatsen gele tonnen: in het zogeheten Pannengat liggen de gele stompe tonnen PG-A t/m J en vanaf de westkop van de Pollendam richting zee de gele stompe tonnen BS-A t/m H. Waarom liggen die daar eigenlijk en wat is de achtergrond ervan?

De Blauwe Slenk is een drukbevaren geul. Zee- en beroepsvaart, veerboten waaronder een snelle ferry, watertaxi's, vissers, recreanten en anderen gebruiken deze route van Harlingen naar Terschelling, naar Vlieland en naar open zee; of vice versa. Daar komt bij dat binnen de rood-groene laterale betoning snel gevaren mag worden, terwijl daarbuiten de maximum snelheid 20 kilometer per uur ofwel 12 knopen bedraagt.

Om op enkele plaatsen de druk wat van de ketel te halen heeft Rijkswaterstaat in het jaar 2012 gele tonnen geplaatst in de bocht bij het eind van de Pollendam en in het Pannengat. Deze tonnen liggen ruim buiten de rood-groene laterale betoning. Daarmee heeft RWS extra ruimte gecre-

eerd, een zogeheten "fietspad" voor de recreatievaart. Op die manier zouden de recreanten in elk geval op die plaatsen geen last hebben van de snelvarende schepen. Een goede gedachte, door alle partijen met instemming begroet.

In de praktijk blijkt het succes echter tegen te vallen. Niet alleen recreanten varen buiten de laterale betoning langs de gele tonnen, maar ook de beroepsvaart mag daar varen. Irritant en soms zelfs gevaarlijk is het feit, dat ook de snelvarende beroepsschepen hier de bocht afsteken. Vooral in het Pannengat leidt dat meer dan eens tot gevaarlijke situaties. Daarmee wordt de druk op alle partijen alleen maar groter in plaats van kleiner; want de voorspelbaarheid is nu voor alle schepen minder geworden.

Wat te doen? Streng optreden tegen snelvarende schepen lijkt een simpele en effectieve oplossing, maar dat vergt bereidheid en mankracht, van Rijkswaterstaat en andere handhavende instanties. De gele tonnen weghalen is nog simpeler, maar dan is het aanvankelijke probleem van druk op de ketel niet opgelost. Bovendien komt een

de instanties zoals RWS, politie, douane en de Waddenunit op het Wad die dat zouden kunnen of mogen doen. Bovendien zijn deze schepen vaak met andere zaken bezig dan met dit soort overtredingen. Radar- en AIS-beelden die op de vuurtoren van Terschelling (evenals op die van Schier) worden gemaakt, zouden bewaard kunnen worden om als bewijs te dienen van een snelheidsovertreding. Maar die mogen alleen als bewijs dienen als de verkeersleider op de toren bevoegd is tot een dergelijke waarneming. Daarvoor is een zogeheten BOA-opleiding nodig en die hebben de verkeersleiders niet..... (zou dat een simpele oplossing kunnen worden?).

op zichzelf toch goede maatregel dan wel erg makkelijk aan z'n eind.
Blijft dus de vraag: wat te doen?

In het Toeristisch Overleg Waddenzee (het TOW, dat enkele malen per jaar wordt gehouden) kwam deze kwestie medio september aan de orde. Van de zijde van Rijkswaterstaat wordt gemeld dat men de problematiek kent, dat er zelfs is afgesproken dat er "extra toezicht" op zal worden gezet. Maar tegelijk wordt er bij gezegd, dat het lastig is om overtreders te bekeuren. Daarvoor is een betrapting op heterdaad noodzakelijk. En er zijn (te) weinig schepen van handhaven-

Moeten de gele tonnen in de Blauwe Slenk dan maar weer weggehaald worden? Bij Rijkswaterstaat denkt men in elk geval (nog) niet aan dat laatste. Dus houd je koffie maar stevig vast als je bij het Pannengat de binnenbocht neemt.

Maarten Snel,
met dank aan Dirk Lijsenaar

foto's Ciska van Geer

Wadvaren langs IJssel en Oude Rijn

Geachte mede-Wadvaarder,

Ook in 2014 organiseert de Vereniging Wadvaarders in de herfst regionale ledenbijeenkomsten, waarvoor ik u namens het bestuur hierbij hartelijk uitnodig.

U heeft de keus tussen een avond in Zwolle (bij de IJssel) en een in Woerden (aan de Oude Rijn).

Het zijn altijd uitstekende gelegenheden om met elkaar bij te praten over wat er sinds de Wadvaardersdag van eind januari is gebeurd en over wat we zelf hebben beleefd.

Vanuit het bestuur zullen wij u bijpraten over wat het vele overleg met overheden in allerlei verbanden ons in dit jaar heeft gebracht. Anderzijds zijn wij erg benieuwd naar uw reacties en uw eigen vragen en opmerkingen.

Daarnaast zal Robbert van der Eijk, die al vanaf begin dit jaar als aspirant-bestuurslid met ons mee doet, ons vertellen hoe het staat met het Wad als Natura2000-gebied en wat de gevolgen voor ons (zouden kunnen) zijn. Tenslotte zal er ruimte zijn voor het onderlinge gesprek.

De bijeenkomsten beginnen om 20.00 uur (zaal open 19.30 uur) en vinden plaats op de volgende data:

- dinsdag 4 november

in de Oosterkerk, Bagijnnesingel 15-2 (8021 AC), ingang Koewegje 2, te Zwolle (te voet tien minuten van het NS-station; parkeren op de Turfmarkt), en op

- donderdag 6 november

in "Eetcafé de Beren" (v/h 'De Baron'), Utrechtsestraatweg 33 (3445 AM) te Woerden (ongeveer 300 meter vanaf het NS-Station)

Fotograaf anoniem.

Opgave voor deze bijeenkomsten:

als uw e-mailadres bekend is bij het bestuur, graag via de website;
als uw e-mailadres niet bekend is bij het bestuur, dan ontvangt u per post een brief.

Namens het bestuur,
Jaap Klandermans

foto: Ciska van Geer

Vrijheid!

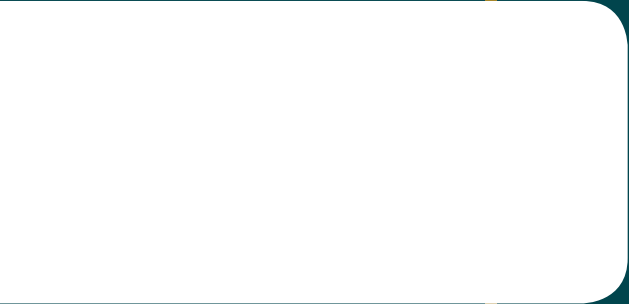
*Over kwelders
Het wad bereiken!
Verlossende ruimte;
Verkoelde wind.
Bij woelig water zingen de zeebieskes.
Verre horizon;
Koudblauw tussen egaal grijze nevels,
Die de zon buiten sluit.
Zeegrauw 't beweeglijk slik
Zwartgrauwe golven.
Ranke schepen van een meeuwenvloot.*

*Francis Nienhuis
uit "Altijd Wad", van uitgeverij Noordboek*

WADVAARDERS

POSTBUS 6139
9702 HC GRONINGEN

Port Betaald
Port Payé
Pays-Bas

